

מסכת דמאי

פרק א

א. השליון שפדמאי, השיתין, והרימין והעזרדיון, ובנות שוח, ובנות שקמה, ונובלות התמרה, והגפנין, והנצפה. וביהודה, האוג, והחמץ שביהודה, והפסבר. רבי יהודה אומר, כל השיתין פטורין, חוץ משל דופרה. כל הרימין פטורין, חוץ מרימי שקמונה. כל בנות שקמה פטורות, חוץ מן המספוס:

ב. הדמאי אין לו חמש, ואין לו בעור, ונאכל לאונן, ונכנס לירושלים ויוצא, ומאבדין את מעוטו בדרךכים, ונותנו לעם הארץ, ויאכל כנגדו. ומחללים אותו כסף על כסף, נחשת על נחשת, כסף על נחשת, ונחשת על הפרות, ובלבד שיחזר ויפדה את הפרות, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, יעלה הפרות ויאכלו בירושלים:

ג. הלוקח לזרע ולבהמה, קמח לעורות, שמן לגר, שמן לסוד בו את הכלים, פטור מן הדמאי. מכזיב ולהלן, פטור מן הדמאי. חלת עם הארץ, והמדמע, והלקוח בכסף מעשר שני, ושירי המנחות,

פִּטוּרֵין מִן הַדְּמַאי. שְׁמֹן עֶרֶב, בֵּית שְׂמַאי מְחִיבִין, וּבֵית הֵלֵל
פּוֹטְרִין:

ד. הַדְּמַאי, מְעַרְבִין בּוֹ, וּמְשַׁתְּפִין בּוֹ, וּמְבָרְכִין עָלָיו, וּמִזְמִנִין
עָלָיו, וּמְפָרִישִׁין אוֹתוֹ עָרוֹם, בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת. הָא אִם הִקְדִּים מַעֲשֵׂה
שְׁנֵי לְרֵאשׁוֹן, אֵין בְּכָךְ כָּלוּם. שְׁמֹן שְׁהִגְרָדִי סָךְ בְּאַצְבָּעוֹתָיו, חֵיב
בְּדְמַאי. וְשֶׁהִסּוּרָק נוֹתֵן בַּצֶּמֶר, פִּטוּר מִן הַדְּמַאי: